

РЕШЕНИЕ

№ 315

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 10.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4770** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във вр. чл.27 ал.1 от ЗУСЕСИФ.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Ц. А. Ц., срещу Решение № РД-169 от 26.03.2019 г. за налагане на финансова корекция на основание чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури.

С жалбата се иска съдът да се отмени изцяло оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и противоречащ на целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., който поддържа жалбата и съображенията изложени в нея. Претендира разноски по делото. Допълнителни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение излага в писмени бележки.

Ответникът – изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури – редовно призован, не се представлява. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана с писмен отговор по същата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че е сключен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № 82 от 01.06.2012 г., регистрационен номер на проектното предложение УНП BG0713EFF – 211 – 80172, наименование на проекта „Изграждане и оборудване на обект за морски аквакултури – ферма (инсталация) за култивиране на черноморски миди „ТРАНС ТОПОЛА““, мярка 2.1. „Производствени инвестиции в аквакултурата“, приоритетна ос 2 „Аквакултура, риболов във вътрешни водоеми, преработка и маркетинг на продукти от риболов и аквакултура“ на Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ на Република България, финансиран от Европейски фонд за рибарство 2007 – 2013 г., сключен между [фирма] и И., представлявана от изпълнителния директор, наричан Управляващ орган.

С писмо с изх. № 2600-2652/30.01.2019 г., на основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, И., в качеството си на УО на ОПРСР е открила производство по налагане на финансова корекция на бенефициера [фирма] по ДБФП №82/01.06.2012 г. във връзка с констатирано нарушение след извършен контрол от страна на И. по изпълнение на задълженията за 2017 г. на бенефициери, съгласно сключени ДБФП по мярка 2.1 „Производствени инвестиции в аквакултурата“. Установено е неизпълнение на ПП от бенефициера [фирма] и е подаден сигнал за нередност с вх. № 2-8542/27.04.2018 г.

След извършена административна проверка със становище по сигнал за нередност е установено неспазване на разпоредбите на чл. 56 от Регламент (ЕО) № 1198/2006, чл. 70, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗУСЕСИФ, чл 40, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 41 от Наредба № 6/03.05.2012 г., на чл. 14, ал. 4, т. 1 и чл. 34 във връзка с чл. 11 и чл. 35 от ДБФП № 82/01.06.2012 г.

Установеното нарушение се изразява в използване на придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение чрез неизпълнение на ПП в обема, заложен в Таблица 4 от Инвестиционно намерение (ИН), част Б, неразделна част от Заявление за кандидатстване с вх. № Е.-08-16/26.03.2012 г., неразделна част от ДБФП № 82/01.06.2012 г.

Установено е 87,49 % неизпълнение на ПП за трета производствена година, заложен в Таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество произведена продукция за 5-месеца период на мониторинг за 2017 г.

С Решение № РД-169 от 26.03.2019 г. за налагане на финансова корекция на основание чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, на основание чл.3, б.р“ и чл.96 от Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета от 27.07.2006 г., чл. 73, ал. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 7 и т. 10, чл. 71, ал. 1 и чл. 72, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, на чл. 46 във връзка с чл. 41 от

Наредба № 6/03.05.2012 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 2.1. „Производствени инвестиции в аквакултурата“ по приоритетна ос № 2. „Аквакултура, риболов във вътрешни водоеми, преработка и маркетинг на продукти от риболов и аквакултура“ от Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ за програмен период 2007 - 2013 г., финансирана от Европейския фонд за рибарство и на чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 11 от ДБФП №82/01.06.2012 г., е определена на бенифициера [фирма], финансова корекция в размер на 56 817,30 лв.

В Решение № РД-169 от 26.03.2019 г. е посочено, че актът представлява и акт за нередност по смисъла на чл. 14, ал. 1 от Наредбата за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от ЕС, тъй като е първата писмена оценка, съдържащата мотивирано заключение въз основа на конкретни факти, че е извършена нередност и подлежи на незабавно вписване в регистъра за нередности по чл. 14, ал. 3 на същата наредба.

В рамките на производството са приети като неоспорени писмените доказателства, касаещи преписката.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в срок. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В случая при налагане на финансовата корекция не са спазени процесуалните изисквания на закона, като са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до нарушаване правото на защита на дружеството - жалбоподател, а от там и до незаконосъобразност на наложената финансова корекция.

Наредбата за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от Европейския съюз (Наредбата) регламентира процедури относно различните етапи по администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от Европейския съюз, които включват процедурите по: а) администриране на сигнали за нередност; б) администриране на нередности (установяване, регистриране, докладване, корективни действия, последващо проследяване и приключване), и в) контрол върху предходните две процедури. Тя създава националната нормативна уредба за администриране на нередностите с цел гарантиране на редовността на сделките, включващи финансовите интереси на Съюза и няма за предмет регламентирането на конкретните правни последици от установена нередност за конкретния правен субект, извършител на нередността. Процедурата по глава втора "Администриране на сигнали за нередности"

от Наредбата регламентира специална процедура по администриране на сигнали, като това производство завършва с акта по чл. 14, ал. 1 на органа по чл. 13, ал. 1 от Наредбата. Този акт поставя началото на втората процедура - по администриране на самата нередност, регламентирана в раздели I, II и III на глава трета "Административни нередности" от Наредбата. Актът по чл. 14, ал.1 от Наредбата, не установява по един неподлежащ на промяна начин наличието на нередност, като той представлява становище на компетентния орган по повод получения сигнал за нередност или установената от него при проверка нередност.

С влизане на закона в сила на ЗУСЕСИФ, актът, с който се определя по основание и размер финансовата корекция - този по чл. 73, ал.1 от ЗУСЕСИФ, е индивидуален административен акт и защитата срещу него е по реда на чл. 27, ал.3 и 5 - 7 от ЗУСЕСИФ. Процесното решение на изпълнителния директор на И., издадено след влизане в сила на ЗУСЕСИФ, съдържа и волеизявление за налагане на финансова корекция, което подлежи на обжалване по реда на АПК, тъй като не съществува друг процесуален ред за защита и в случай, че бенефициерът не възстанови доброволно сумата, корекцията ще бъде извършена за негова сметка, без значение дали финансовата корекция е определена с нарочно решение или с друг писмен акт. Оспореното решение съдържа мотивирано властническо волеизявление на административен орган по смисъла на чл. 73 от ЗУСЕСИФ, което пряко засяга законни права и интереси на жалбоподателя.

Съгласно чл. 73, ал.1 от ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на управляващия орган, одобрил проекта. В случая изпълнителния директор на И. се явява ръководителят на Управляващия орган, поради което издаденото от него решение, с което се налага финансова корекция се явява издадено от компетентен орган, съобразно предоставените му правомощия. В този смисъл са и разпоредбите на Наредбата, като съгласно чл. 13, ал.1, т.1 от същата, ръководителите на Управляващите органи по съответните оперативни програми имат компетентност да установяват нередности по смисъла на § единствен, т.1 от ДР на Наредбата. Съгласно чл. 28, ал.1, т.2 от Наредбата, при установяване и регистриране на нередност органите, отговорни за прилагането на чл. 1, т.2, са длъжни след установяване на недължимо платените и надплатените суми, както и на неправомерно получените или неправомерно усвоените средства да предприемат корективни действия в сроковете, предвидени във вътрешните правила по чл. 13, ал.2, т.1 по доброволно и/или принудително възстановяване на средствата, дължими към Европейския съюз и националния бюджет, поради което обжалваното решение се явява издадено от компетентен орган.

Съгласно чл. 73, ал.2 от ЗУСЕСИФ, преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Съответно в ал.3 е предвидено, че решението по ал.1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал.2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента

доказателства и направените от него възражения.

Видно от приложената административна преписка с Решение № РД – 169 от 26.03.2019г. на изпълнителния директор на И., на основание чл. 14, ал.1 от Наредбата, е разпоредено да се регистрира нередност и да се впише в регистъра на нередностите по чл.14, ал.1 от Наредбата и е определен размер на финансовото изражение на нередността – 56 817, 30 лв. Както беше посочено вече, с това решение се поставя началото на втората процедура - по администриране на самата нередност, с него не се установява по един неподлежащ на промяна начин наличието на нередност, като то представлява становище на компетентния орган по повод получения сигнал за нередност или установената от него при проверка нередност.

Ето защо, след като бъде издадено такова решение е необходимо да се спазва процедурата по чл. 73, ал.2 и ал.3 от ЗУСЕСИФ, като се даде възможност на бенефициентът в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, да представи своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Едва след предоставянето на такава възможност на бенефициентът, УО следва да пристъпи към налагане на финансовата корекция. Следователно, в противоречие с посочените изисквания, с Решение № РД – 169 от 26.03.2019г. на изпълнителния директор на И., е наложена финансова корекция, без да се даде възможност на бенефициента да представи своите възражения. По този начин фактически се е стигнало до лишаване на дружеството-жалбоподател от възможността да вземе участие в производството по налагането на финансовата корекция, което е съществено процесуално нарушение, тъй като се нарушава правото му на защита. В случая, не е предоставена възможност на дружеството, като заинтересовано лице, да вземе становище по регистрираната нередност, съответно да ангажират доказателства посредством които биха могли да се установят факти различни от приетите от административния орган, без да са събирани допълнителни доказателства, без да е извършено изясняване на спорните въпроси, като недопустимо директно е престъпено към налагане на финансова корекция, която корекция безспорно представлява санкция.

В този смисъл са и разпоредбите на Наредбата, доколкото с решението по чл. 14, ал.1, се разпорежда да се регистрира нередност и да се впише в Регистъра на нередностите и което решение се връчва на засегнатите лица - бенефициерите по проектите. Едва след получаване на становището на засегнатите лица, ръководителите по чл.13, ал.2 предприемат необходимите корективни действия по смисъла на чл.28 от Наредбата за нередностите, в т.ч. и корективните действия по доброволно или принудително възстановяване на средствата, съгласно т.2 на чл. 28 - чл. 14, ал.5 от Наредбата. Съответно в изпълнение на правомощията си по чл. 28, т.2 от Наредбата, компетентния орган издава акт по чл. 30, ал.1 от Наредбата, за приключване на нередността, тоест за да се наложи финансовата корекция и да се приключи нередността, предвидения в Наредбата ред, също изисква бенефициентът да бъде предварително уведомен за това и да му се предостави възможност да вземе становище и ангажира доказателства.

С оглед на изложеното жалбата на [фирма] срещу Решение № РД-169 от

26.03.2019 г. на изпълнителния директор на И., е основателна и следва да бъде уважена, като се отмени оспореното решение на основание чл. 172, ал.2, предл. второ от АПК. В случая естеството на спора не позволява разрешаването на въпроса по същество от страна на съда, поради което и на основание чл. 173, ал.2 от АПК, делото като преписка следва да бъде върнато на административния орган за ново произнасяне, при спазване на предвидените от законодателя процесуалноправни и материалноправни изисквания.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателят следва да се присъдят направените по делото разноски общо в размер на 2 819 лв., от които за заплатена държавна такса - 569 лв. и за адвокатско възнаграждение - 2 250 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Трето отделение, 60-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Ц. А. Ц., Решение № РД-169 от 26.03.2019 г. за налагане на финансова корекция на основание чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури за ново произнасяне, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сторените по делото разноски в размер на 2 819 (две хиляди осемстотин и деветнадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

